

Pan Roman Hrudka se narodil 15. dubna 1938 v Praze. Na konec války vzpomíná:

01:56 Pak přišlo osvobození, rok pětáctýřicet. A přišla strašná událost, kdy moji sestru, šla s kamarádkou ze školy a jeli Rusovém, byli opilí a prostě zadrli zadním kolem v přívěsu, ten přívěs se převrátil na ty holky a obě dvě zahynuly. 02:17

Základní školu jste absolvoval v Karlových Varech. Byl jste hudebně velice nadaný.

04:23 A prostě velice mě těšilo zpívat. Chodil se na mě dívat ten učitelskej sbor. Tak jsem se rozhodl, že půjdu na konzervatoř. Všichni mně to doporučili. 04:36

Ale život za bolševika nebyl jednoduchý. Zástupkyně uličního výboru na komisi rozhodla.

06:38 V žádným případě – doly, hutě, zemědělství, stavebnictví – odchod. A bylo to vyřešený. 06:45

Po vyučení pan Hrudka absolvoval večerní průmyslovku.

08:06 Ale ani to se nelíbilo soudruhům. Ty prostě – dělnická třída. To byl opravdu režim šilenej. Kdo se jim nelíbil, tak byl prostě na černej listině, konec. A já jsem měl i v zahraničí příbuzný a to byl malér. 08:26

Kde jste byl zaměstnán po absolvování vojny?

12:06 A protože byl můj tatínek velice oblíbenej šéf, tak se mně ozvali ty pracovníci, tenkrát to byl Průmstav Praha. 12:17

12:31 Oni si mě pamatovali, tak říkali: Přijď k nám, my potřebujeme odborníky. 12:35

V Průmstavu jste ale dlouho nevydržel.

14:07 Pak přešel ředitel, tak další dva lidi, které jsem znal, takoví ti nejbližší pro mě, přešli do Armabetonu Praha. Tak jsem šel za nima do Armabetonu. No a tam jsem dělal třicet let, prakticky až do osmdesátýho devátýho. 14:27

Co jste dělal ve svém mládí?

52:48 Tak jsem taky vstoupil do Skautu. 52:51

23:52 Za mlada jsem dělal otužilectví. 23:55

33:01 Jo jinak jsem taky dělal kaskadéra v Barandově. 33:05

Co byste vzkázal naší mladé generaci?

01:03:16 Ať žijou naplno. Ať dělají všechno, co je baví. Hlavně dokončit školu dobře. 01:03:22

01:03:30 Když vám to vyjde, vejšku, nádhera. Nebo gympl, to je takovej předstupeň na tu vejšku.01:03:39

Děkujeme za rozhovor.